

Bemærkninger til foranstående forslag.

Konventionernes forhistorie.

I tiden fra den 24. februar til den 27. april 1958 afholdtes der efter indbydelse fra De forenede Nationer og i denne organisations europæiske hovedkontor i Genève en international konference vedrørende retsordenen på havet.

Grundlaget for forhandlingerne på konferencen var et udkast til regler om retsordenen på havet, som De forenede Nationers folkeretskommission efter flere års forarbejder i 1956 havde afgivet til FN.

Dette udkast kom til behandling på FN's 11. generalforsamling. I overensstemmelse med kommissionens anbefaling besluttede generalforsamlingen ved en resolution af 21. februar 1957 at indkalde en international konference, som skulle træde sammen i foråret 1958 med det formål at undersøge spørgsmålet om retsordenen på havet under hensyntagen ikke alene til problemernes retlige, men også til deres tekniske, biologiske, økonomiske og politiske sider og at udforme resultaterne af sit arbejde i en eller flere internationale konventioner eller sådanne andre dokumenter, som konferencen måtte finde hensigtsmæssige.

Danmark var på konferencen, i hvis arbejde i alt 86 lande deltog, repræsenteret ved en delegation, hvis formand var udenrigsministeriets rådgiver i folkeret, professor ved Århus universitet, dr. jur. Max Sørensen, og som i øvrigt bestod af repræsentanter for udenrigsministeriet,

forsvarsministeriet,
handelsministeriet,
fiskeriministeriet,
ministeriet for Grønland,
Færøernes landsstyre og
Dansk Dampskibsrederiforening.

Som resultat af konferencens forhandlinger vedtoges følgende konventioner:

1. Konvention om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone;
2. Konvention om det åbne hav;
3. Konvention om fiskeri på det åbne hav og bevarelse af dets levende rigdomskilder;
4. Konvention om den kontinentale sokkel.

Endvidere vedtoges en valgfri protokol om tvungen bilæggelse af tvistigheder.

De 4 konventioner samt den valgfri protokol undertegnedes ved konferencens afslutning af den

danske delegations formand og kontorchef Oldenburg, udenrigsministeriet. Undertegnelsen skete under forbehold af ratifikation.

Af nævnte konventioner har folkettinget den 2. maj 1963 givet sit samtykke til ratifikation af konvention om den kontinentale sokkel. Konventionen blev herefter af Danmark ratificeret den 31. maj 1963 og trådte i kraft den 10. juni 1964.

Hver af de øvrige konventioner, til hvis ratifikation folketingets samtykke ved nærværende søges indhentet, træder ifølge deres indhold i kraft, når 22 lande har ratificeret eller — hvis underskrift ikke foreligger — tiltrådt konventionen, medens den valgfri protokol træder i kraft i henhold til de respektive signatarmagters forfatningsmæssige bestemmelser enten ved undertegnelsen eller ratifikationen.

Konventionerne, der står åbne for tiltrædelse af alle stater, der er medlemmer af De forenede Nationer eller en af særorganisationerne, og af enhver anden stat, som af FN's generalforsamling indbydes til at deltage, er alle trådt i kraft og er indtil nu ratificeret eller tiltrådt af nedenstående stater:

I. Konventionen om det ydre territorialfarvand og den tilstødende zone.

Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ¹⁾	14. 3.1960
Cambodja	18. 3.1960
Haiti	29. 3.1960
De socialistiske Sovjetrepublikkers Union ²⁾	22.11.1960
Malaysia	21.12.1960
Den ukrainske socialistiske Sovjetrepublik ²⁾	12. 1.1961
Den bjelorussiske socialistiske Sovjetrepublik ²⁾	27. 2.1961
Amerikas forenede Stater	12. 4.1961
Senegal	25. 4.1961
Nigeria	26. 6.1961
Venezuela ³⁾	15. 8.1961
Tjekkoslaviet ⁴⁾	31. 8.1961
Israel	6. 9.1961
Ungarn ⁵⁾	6.12.1961
Rumænien ²⁾	12.12.1961
Sierra Leone	13. 3.1962
Madagascar	31. 7.1962
Bulgarien ²⁾	31. 8.1962